

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

อย่าให้หลวงตาตื่นตายอยู่องค์เดียว

ทองคำเราวันนี้ได้ ๑ บาท ๙๘ สตางค์ ค่อยเขยิบขึ้นบ้างนะ สองวันผ่านมาดูได้วันละ ๒๕ สตางค์และวันละสลึง วันละ ๒๕ สตางค์ก็มี วันละสลึงก็มี วันนี้คืบขึ้นไปเป็น ๑ บาท ๙๘ สตางค์ ต้องเขยิบเรื่อยนะต่อไปนี้จะอ่อนไม่ได้เลย เขยิบเรื่อย ๆ เราเคยพูดหนึ่งหรือไง ถ้าให้เป็นตามใจของเจ้าของจริง ๆ จะมีอำนาจวาสนามากน้อยเพียงไรก็ตาม เหมือนว่าความหวังและค่อนข้างไปทางความแน่ใจ แต่ความหวังนี้ถ้าได้อย่างนั้นสมหวัง การช่วยชาติคราวนี้เริ่มขึ้นไปตั้งแต่ ๔ พันกิโลเป็นเบื้องต้น อันนี้ขาดไม่ได้บอกยืนยันไว้เลย ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ เท่ากับคอของเมืองไทยเราขาดหมดทั้งประเทศ ขาดสตางค์เดียวเท่านั้นเรียกว่าคอขาดหมดทั้งประเทศ นี่คำเด็ดเพื่อชาติไทยของเรา จะอ่อนไม่ได้จุดนี้ จุดที่สองพอประมาณ เพิ่มขึ้นจาก ๔ พันกิโล เรียกว่า ๔ ตัน แล้วก็ขึ้นไป ๖ พันกิโลหรือ ๖ ตัน นี่รู้สึกว่าเป็นเดือนก็ขึ้น ๑๒-๑๓ ค่าไปแล้ว พูดถึงเดือนข้างขึ้น นี่เรียกว่าควรเต็มของมัน

ถ้าคราวนี้ช่วยชาติเต็มกำลังความสามารถจนกระทั่งได้ลาเวทีแล้ว ได้ทองคำ ๑๐ ตัน หลวงตาวันนี้เรียกว่า กุสลา ให้ตัวเองผิงเลยทีเดียว หายห่วงทุกอย่าง เป็น ๓ จุดที่ตั้งเอาไว้ แต่ความหวังที่จะได้เป็นไปตามนั้น ก็แล้วแต่นิสัยวาสนาบารมีของเรากับพี่น้องชาวไทยเราบวกกัน ถ้าถึงจุดนั้นเรียกว่าเต็มหัวใจเลย ๑๐ ตัน นี่เป็นแต่เพียงว่าความร่าเริงหรือความหวัง โดยการเสี่ยงวาสนาตัวเองกับพี่น้องชาวไทยเราไว้เพียงเท่านั้น แต่ ๔ พันกิโลนี้เรียกว่าตัดคอขาดเลย

คนเกิดมาทั้งชาติทั้งเมืองไทยนี้ คอขาดกันหมดทั้งประเทศไม่มีอะไรเหลือ เพราะขาดทองคำไม่ได้ครบจำนวน ๔ พันกิโลนั้นไป ๑ สตางค์เข้าใจไหม ๑ สตางค์นี้คอขาดทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นจึงขาดไปไม่ได้ ตั้งรากฐานแห่งเมืองไทยของเรา ๔ พันกิโล จะขาดไปไม่ได้เลย เรียกว่าเด็ดขาดจุดนี้ จุดที่สองก็แรง ๆ เป็นธรรมดา จุดที่สามเรียกว่าภาคภูมิเต็มกำลังเต็มหัวใจ เราก็ค่อยทำไปเสี่ยงไปอย่างนั้น แต่ ๔ พันกิโลนี้ไม่เสี่ยง ต้องให้ได้เท่านั้นว่างั้นเลย เสี่ยงไม่ได้ คอขาดขาดตายอยู่ในขาดทองคำ ๔ พันกิโลไป ๑ สตางค์เท่านั้นนี่คอขาดเลย

เพราะฉะนั้นเมืองไทยเราใครรักสงวนคอทุกคน ๆ จะขาดไปไม่ได้ว่างั้นเลย คอเราขาดไปไม่ได้เพราะเงินนี้จะขาด ๑ สตางค์ไปจาก ๔ พันกิโลนี้ขาดไปไม่ได้ เด็ดกันจุดนี้ เอา ความพร้อมเพรียง ความสามัคคี ความรักชาติ นี่เป็นของสำคัญ เราเป็นลูกชาวพุทธความพร้อมเพรียง ความสามัคคี ความรักชาติ นี่เป็นแก่นของศาสนา ให้นำมา

ปฏิบัติต่อตัวเองสมนามว่าเราเป็นชาวพุทธด้วยกันทุกคน คำว่ารักชาติ สัตว์ตัวหนึ่งท่านห้ามไม่ให้ฆ่าเห็นไหม จับเอาตรงนั้นซิ ห้ามไม่ให้ฆ่าสัตว์ ท่านบอกแม้แต่อยู่ในครรภ์คือห้ามหมดเลย นี่หลักธรรมชาติของสัตว์รักชาติของตัวเอง รักชีวิตตัวเอง แล้วกระจายออกไปทั่วโลกดินแดน จึงเรียกว่าความรักชาติเป็นยอดแห่งธรรมของพระพุทธเจ้า ประกาศให้อิสราภาพหรือความสม่ำเสมอแก่สัตว์ทั้งหลายทั่วหน้ากันหมดเลย ห้ามฆ่าสัตว์แม้แต่อยู่ในครรภ์ ฟังซิ ท่านไม่ให้ฆ่า สัตว์รักชาติตัวเอง

ที่นี้สัตว์มนุษย์ก็ยิ่งมีความละเอียดลออเฉลียวฉลาดมากกว่านั้น ทำไมจะไม่รักชาติตัวเอง นั้นมันเข้าใจในจุดนี้ เมื่อรักชาติตัวเองแล้วก็ต่างคนต่างรักชาติ แล้วก็ต่างคนต่างพร้อมเพรียงสามัคคีกัน กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียว ผนึกกำลังอย่างหนาแน่นจากนั้นก็มีความสละ อะไรจะเป็นประโยชน์แก่ชาติไทยของเรา เราต้องยอมเสียสละเสียสละออกไปเพื่อเอาความแน่นหนามั่นคงเข้ามาสู่ตัวเอง

หลวงตาที่นำพี่น้องทั้งหลายเราพูดจริง ๆ นะเราไม่ได้นำสู่สู่สู่หัว คิดดูซิที่จะออกช่วยพี่น้องชาวไทยนี้คิดอยู่จน.. ถ้าพูดแบบโลกเขาเรียกว่าหัวอกจะระเบิด เพราะความกระเทือกกระเทือน ความยากจนข้นแค้น เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่มันหมุนพันอยู่นั้น เผาอยู่ในเมืองไทยเรา อยู่ใต้ดินบนดิน กระจายกันออกมา ที่นี้อยู่ใต้ดินก็ขึ้นมา มาเป็นพื้นเป็นไฟทั่วหน้ากันไปหมด ก็กระเทือนเข้ามานี้ นั้นละเรื่องราวมัน เราก็อึ้งปวยหนักเสียด้วย ประหนึ่งว่าไม่มีหวังจะครองชีวิตต่อไปได้แล้ว โรคท้องมันพลิกปลิ้นจริง ๆ ในระยะนั้นก็ตี มีแต่อ่อนลง ๆ จนได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

พูดธรรมดาแล้วพูดได้เต็มธรรม คือตามหลักความจริง ไม่ได้มีลุ่ม ๆ ดอน ๆ สูง ๆ ต่ำ ๆ ลูบ ๆ คลำ ๆ เหมือนกิเลส ธรรมต้องเสมอไปเลย เป็นยังงี้ก็ออกมาตามความจริง กิเลสปลอมเท่าไร มันออกตามความปลอมของมันได้เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มโลกเต็มสงสาร ไม่สะทกสะท้าน นี่คือเรื่องของกิเลสออกตัวเต็มเม็ดเต็มหน่วยของมัน แล้วธรรมมีมากน้อยธรรมก็เป็นความจริงอันหนึ่ง ซึ่งเลิศเลอยิ่งกว่าสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ ทำไมธรรมจะออกตามความจริงของตนมากน้อยไม่ได้ ต้องออกได้เสมอกันจึงเรียกว่าธรรม จึงเรียกว่าความเสมอภาค นี่ก็คือความเป็นธรรม กิเลสบอกว่ากิเลส ธรรมบอกว่าเป็นธรรม แล้วออกได้ตามความจริงของตัวเอง กิเลสมันปลอมมันก็จริงในความปลอมของมัน ธรรมเป็นของจริงก็จริงในธรรมทั้งหลายอย่างหนึ่ง ต่างอันต่างจริงด้วยกันอย่างนี้

ด้วยเหตุนี้เองเราจึงพูดให้ลูกศิษย์เราฟัง พูดเฉพาะ ๆ นะ คือพูดแล้วก็ค่อยกระจายออก ๆ แล้วแต่จังหวะที่มันจะออกมากน้อย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความหิวโหย แต่ขึ้นอยู่กับหลักธรรมชาติที่พอเหมาะ ๆ แล้วออกตามระยะที่พอเหมาะ ๆ นี่ก็ความยุ่งเหยิง

วุ่นวายในเมืองไทยเรา ๓ ปีผ่านมานี้กระเทือนมาก แล้วก็มาพิจารณาถึงเรื่องสังขารเจ้าของนี้จะทำยังไง การพิจารณานี้เอาเต็มเหนี่ยวเลย บอกว่าช่องนี้ออกไปโล่ง ๆ ไปปิดตันตรงนั้น บอกหมดแล้วไม่ใช่หรือนี่ พิจารณาช่องนี้ออกไป ช่องนี้คือแต่ละพวกแต่ละคณะแต่ละบุคคล ใครจะสามารถนำชาติบ้านเมืองไปได้ พิจารณารอบเลย โล่งตรงนี้ไปปิดตันตรงนั้น ๆ จนได้ละปิดตัน ๆ นี่ โล่งมากโล่งน้อยปิดตันจนได้ ๆ จนน่ากลัว เอ๊ ทำงาเนี่ย มันจะจมจริง ๆ เหรอ เพราะไปที่ไหนมันก็เป็น ๆ

ที่นี้มันก็เข้ามา โกล่เข้ามา ๆ แล้วเรื่องความตายของเจ้าของมันก็บ่งบอกอีก เรียกว่าคำกัณอยู่อย่างนี้ ระหว่างความตายกับที่พยายามหาอุบายวิธีจะช่วยชาติภายในหัวอกกว้างนั้นเถอะนะ มันคำกัณอยู่อย่างนี้เลย ความตายนี้ก็เด่น ที่นี้เอาความตายมาพูดกัน พิจารณาทางนี้อีกอย่างนี้อีก นี่สายตายเส้นตาย อันหนึ่งมันคำกัณไว้อย่างนี้ มันมีอยู่ไม่ได้เสมอกันนะ มันอยู่อย่างนี้ อันนี้เส้นตาย ถ้าเป็นเครื่องบินตีสนาม นี่หอบังคับอากาศเอาไว้ เอ๊ ถ้ามันจะไปจริง ๆ ทำไมมันถึงมีอะไรคำกัณอยู่อย่างนี้นะชีวิตนี้ เส้นตายจะไป

เพราะโรคอันนี้ เดินจากกฎภูมิจะไม่ถึงแล้ว กลับไปกฎภูมิจะไม่ถึงกฎแล้วมันขนาดนั้น แล้วทำไมมันจึงมีอันนี้อยู่ นี่ละเหตุมันนะ แล้วบุงบับ ๆ หมอก็มา เราไม่ได้ล้มคุณตั้งฮั่วไถ่นะ เราฝังลึกมากไม่พูดเฉย ๆ วันนี้เปิดออกมา ตั้งฮั่วไถ่เป็นผู้มาบอกเรื่องราวของหมอคนนี้กับโรคของตั้งฮั่วไถ่เอง ว่าโรคเขาหมดหวังแล้ว ไปที่ไหนพวกนี้ก็พวกเศรษฐีนี้ ไปโรงพยาบาลไหน ๆ แก่ไม่ได้ ๆ ก็ให้ยาพอเป็นมารยาทติดมือกลับมาเข้าไปโรงพยาบาลแต่ละแห่ง ๆ ได้ยาติดมือมา คือเขาไม่สามารถรักษา เขาก็ให้ยาติดมือพอเป็นมารยาทต่อกัน

จึงได้หมอคนนี้มารักษา แล้วเรื่องโรคนี้เขาเล่าให้ฟัง โรคของเขาของเราที่ถูกต้องกันทุกกระเปียดเลย แล้วเขารักษาหาย เพราะฉะนั้นจึงขอนิมนต์หลวงตาให้รักษา ผมหายแล้วนะ หายเรียบร้อยร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วเวลานี้ โอ้ย ผมกินข้าววันหนึ่ง ๆ ได้ตั้งมากมาย หลวงตากินข้าวแล้วนี้อายุจะสองร้อยปีเขาบอก เราไม่ลืมนะ เอ้ารักษา เราก็ลง แล้วก็อันนี้คำเข้าอีก เลย์รับอันนี้ที่นี้ เอ้า ถ้ารักษาก็หมอคนนี้เป็นหมอคนสุดท้ายของเรา ถ้าตายก็ตาย ไม่ตายก็เรียกว่าเท่านั้นละ หมอคนนี้เป็นคนสุดท้ายของเรา เอามานั้นดีดีผิง ๆ ขึ้นเลยนะ

โรคอันนี้เป็นมาตั้ง ๕๐ กว่าปี ก็ตั้งแต่เราเริ่มขึ้นเวที อดอยากขาดแคลนในเรื่องอาหารการกิน ตามวิชาทางแพทย์เขาบอกว่าน้ำย่อยอาหาร ไม่มีอะไรมันก็ย่อยเข้าไปในตับในปอดในลำไส้ทำให้เสีย หมอเขาอธิบายให้ฟัง อันนี้ละที่ท้องเสียเพราะอันนี้ นั่นละตั้งแต่เริ่มขึ้นเวที พรรษาที่แปดเริ่มแล้วตั้งแต่บัดนั้น พรรษา ๗ ออกจากกรุงเทพมหานคร

โคราชก็บึ้งเลย เข้าจำพรรษาโคราช นั่นละเริ่มขึ้นเวทีแล้ว ในพรรษานั้นก็เริ่มอดอาหาร ทุกสิ่งทุกอย่างทดลองดู ๆ อันนี้ดีสำหรับนิสัยของเราไปทางฝ่ายอดอาหาร ถึงได้ออดอาหาร ไปถึงพรรษา ๑๐ มันก็ไปขึ้นเอาอย่างรุนแรงอยู่ที่อำเภอคงหลวง ทางน้ำหนาว เลยนาแกลเข้าไป เราพักอยู่ในป่านั้น ท้องจนพองขึ้นมาเลย เคาะนี้ดังปึง ๆ เหมือนกลองเพล คือมันไม่ผายลมไม่ตดไม่ขี้ แต่มันดันอยู่ภายใน ท้องเสีย นั่นละที่มันเด่นชัด พรรษา ๑๐ ผ่านไปแล้วเป็นหน้าแล้งเราไปเที่ยวทางนั้น

ตั้งแต่นั้นเราก็กเริ่มทราบ อ้อ ท้องนี้เสีย ไม่สนใจนะ มีแต่ว่าท้องเสีย เสียปัจจุบันนะ ไม่ได้คิดว่าเสียไปเพื่ออนาคตอะไร เอ๊ นี่ท้องเสียเพราะอะไรน้า ไม่สนใจ นั่นละเริ่มตั้งแต่นั้นมา ตั้งแต่พรรษา ๑๐ จนกระทั่งพรรษา ๑๖ ฟังซิกี้ปี นี่หมายถึงว่าอดอาหารไปถึงพรรษา ๑๖ เป็นเวลา ๙ ปี นี่ละอาหาร ไม่ได้มีละคำว่าจะสบายด้วยอาหารการกิน มีแต่อดอยากขาดแคลน ๆ ตลอด ไม่กิน ๆ ที่นี้โรคมันก็เลยเป็นมาเรื่อย ถึงพรรษา ๑๖ ผ่านไปแล้วจนจะเข้าพรรษาแล้วแหละ ตั้งแต่วันนั้นแหละเรียกว่าลงเวที เรื่องอดอาหารหยุด ไม่อดตั้งแต่บัดนั้นมา อดตั้งแต่นั้นเป็น ๙ ปี

พอลงเวทีแล้วพูดให้มันเต็มสัดเต็มส่วน ธรรมบอกว่าธรรมพูดแล้วตะกี้นี้ใช้ไหม พอลงมาแล้วท้องนี้มันก็ไม่หาย เราฉันจึงหันเป็นประจำตลอดไปเลย เว้นแต่วันไหนที่เราารู้สึกไม่สบายนั้นเป็นธรรมดาของธาตุขันธ์เรา เราอยากฉันก็ฉัน ไม่อยากฉันก็ไม่ฉัน ธรรมดา แต่ไม่ได้ตั้งใจจะอดเกี่ยวกับเรื่องกิเลสตัณหาอะไร อดธรรมดาเกี่ยวกับธาตุขันธ์ มันก็เป็นของมันมาตั้งแต่โน้นจนกระทั่งได้รักษากับหมอนี้เองนะ นี่ฟังซิ ๕๐ กว่าปี แล้วอยู่ ๆ พอฉันยาลงไปนี่ลดฮวบ ๆ ลงจนเราสงสัย อ้าว โรคนี้ถ้าเป็นนักแสดงก็เป็นนักแสดงโต หรือว่าเป็นเสือโคร่งใหญ่ ก่อนที่มันจะตายมันต้องฟัดต้องเหวี่ยงกับเราเต็มเหนี่ยว แต่นี่ทำไมไม่เห็นมีอะไร ปฏิบัติอะไรนิดหนึ่งแสดงก็ไม่มี เพราะอะไร

เรียกหมอมาถาม เพราะเราไม่เชื่อโรคของเรามันจะหายอย่างนี้ มันหายแบบไหนนี่ ถามหมอ เวลานี้โรคมันเป็นอย่างนั้น ๆ มันลดลงอย่างนั้น ๆ ทำไมมันผิดปกติเอามากนักล่ะ มันจะหายจริง ๆ เหรอ หายเขาวางั้น เพราะเหตุไรเออว่ามา โอ้ย โรคชนิดนี้ผมรักษาหายมาเป็นร้อย ๆ แล้ว เราก็กเลยอ่อนลงนะ โรคเรามันจะเป็นโรคเทวพัฒมาจากไหนนีกอย่างนั้น อ่อนลงก็อ่อนลงเฉย ๆ แต่อยู่ในความสังเกตตลอด แล้วก็ตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ไม่มีปฏิบัติเลย นี่ที่มันแปลกอัศจรรย์

พอฟื้นขึ้นมามันถึงได้เริ่ม เรื่องราวนี้มันเต็มแล้วในหัวอกนี้ รอบโลกรอบสงสารพิจารณาเต็มกำลังแล้ว อันนี้ก็พอฟื้นตัวได้โดดขึ้นเวที เพราะฉะนั้นจึงโซซัดโซเซขึ้นเวที ใครเห็นตามทีวีแล้วเหมือนกับผีตัวหนึ่งขึ้นเวที เพราะผอมโซ แต่จิตมันไม่โซซี นี่ละเรื่องราวมันเป็นอย่างนั้น จากนั้นพิจารณาเรื่องอะไรก็หมด เอ๊ ยังไงกันนี้ หมุนเข้ามา ๆ

เข้ามาหานี้ อันนี้ช่องไม่กว้างแต่ไม่ปิดตัน ช่องนี้แคบ ๆ แต่ว่าทะลุ แคบ ๆ ก็ทะลุ ก็แสดงว่าได้มากได้น้อยก็ตาม ถ้าพูดถึงเรื่องความบริสุทธิ์นี้ก็ไม่ผิดแหละ เพราะได้เงินมาทุกบาททุกบาท ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ไม่เคยมีระแคะระคายในใจของเราเลยว่าเป็นมลทินเพราะความทุจริตมัวหมอง เราไม่มีเลย อันนี้เรียกว่าช่องแคบแต่มันก็ทะลุทะลุด้วยความบริสุทธิ์ก็ถูกเข้าใจไหม จะทะลุแบบไหนก็แล้วแต่พี่น้องทั้งหลายพิจารณาเอา แต่เราก็จับเอาจุดนี้แหละ

เพราะเราช่วยโลกด้วยความเมตตาล้วน ๆ จึงไม่มีอะไรที่จะแบ่งสันปันส่วนจากการบริจาค จากพี่น้องทั้งหลายแม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี เราพอทุกอย่างในหัวใจเรา ที่มันหิวกระหายจนจะเป็นจะตาย ก็คือเกี่ยวข้องกับความรักพี่น้องชาวไทยเรา ถึงได้ติดได้ดินขนาดนั้น ดิ้นเพื่อพี่น้องชาวไทยนะ เราไม่ได้ดิ้นเพื่อเรา มันจะไปเมื่อไรเราไม่เคยสนใจกับมัน ก็มันเครื่องมือ ก็เหมือนอย่างนี้ ๆ เอามาบ้วนน้ำมากทิงไว้เสีย ใช้ไม่ได้หรือโยนเข้าป่าเสียก็เท่านั้นเอง แบบนี้กับร่างกายไม่ได้ผิดกันนะ เรื่อย่าเข้าใจว่ามันผิดกัน ไม่ได้ผิดกัน อันนี้เครื่องมือเฉย ๆ เครื่องมือของใจที่ใช้อยู่ภายในร่างกายประสาทส่วนไหนใช้อย่างไร ๆ ตาใช้ทางไหน หูใช้ทางไหน จมูกกลิ่นกายประสาทต่าง ๆ ใช้ทางไหน ความรู้ที่มันรับผิดชอบ ๆ กระจายไปใช้ทางนั้น ๆ

ที่นี้เมื่อเครื่องมือมันเสีย เช่น ตาบอดนี้ ประสาทสำหรับรับรู้รับเห็นอยู่นี้ เครื่องให้เห็นบอดเสียมันก็ไม่เห็น ความรู้มีแต่มันไม่รับ หูก็หูหนวกเสีย เครื่องมือหูหนวกตาบอดไปแล้ว ไข้วอะไรไป ประสาทต่าง ๆ เสียไปเรียกว่าเครื่องมือเสีย นี่ก็เหมือนกัน อันนี้เสีย ๆ อันนั้นเสีย ๆ ทิ้งไป ๆ เสียหายได้ก็เสียหายไป เสียหายไม่ได้ก็ทิ้งไป ๆ หดทำหรือทิ้งปื้อเลย อันนี้ก็เหมือนกันใช้รักษามันไป เสียหายมันไป ทำงานไปรักษาไป มันหมดสภาพแล้วก็ทิ้งตูม ไม่ผิดกันอะไรกับอันนี้ แล้วจะมาห่วงมาหวงมันอะไร จึงได้หมุนเข้ามาช่วยพี่น้องชาวไทยเรา ช่วยอย่างแบบเงียบ ๆ มา แบบธรรมดาแบบเงียบ ๆ เรื่อย ๆ มา เหตุการณ์ต่าง ๆ มันก็ค่อยปรากฏขึ้นมาเรื่อย ๆ ดังที่เราเห็นละพังเอาก็แล้วกัน นี่ละเราช่วยขนาดนี้

เราจึงได้ตัดคอลงไปเลยว่า เอาอะไรจะเกิดก็เกิดขึ้นว่าอย่างนั้นเลย คอเราไม่ขาดนี้ยังงี้ต้องสู้วันยังค่ำ ถ้าคอขาดแล้ว เอา อะไรยังมีจะช่วยอีก ช่วยไม่ได้แล้วเอาตายก็ตาย เท่านั้นแหละนะ เราช่วยพี่น้องชาวไทยเรา เพราะฉะนั้นจงอย่าพากันอ่อนแอเนะ หัวหน้าไม่ได้พาอ่อนแออย่าอ่อนแอ เอาให้เด็ดทุกอย่าง เราไม่เด็ดเพื่อชาติของเราเราจะเด็ดเพื่ออะไร ชาติของเรา ตั้งแต่เกิดมาก็เป็นชาติของเราแล้วจะว่ายังไง เรารักษามาตลอด นี่ถึงคราวที่มันเอนมันเอียงมันจะล่มจะจมด้วยวิธีการใด เราต้องต่างคนต่างอุ้ม

ต่างชุดต่างยกต่างยกกัน ต่างคนต่างเหยียบทำลายไม่ได้ละ อย่างนำความอ่อนแอต่อแท่ว่าคนนั้นจะทำคนนี้จะทำ ต้องเราทุกคนนี้ขึ้นได้ ให้ฟังเสียงธรรม

ธรรมไม่พาใครให้ล้มจมนะ ต้องฟังเสียงธรรมเท่านั้น ถ้าเสียงธรรมไปได้ไม่สงสัย เพราะพระพุทธเจ้าทุกพระองค์สอนธรรมแก่โลกมาพื้นได้ทั้งนั้น ๆ ทำไมธรรมอันเดียวกันนำมาสอนโลกชาวไทยเราจะพื้นไม่ได้มีอย่างหรือ การนำวิธีนำก็นำด้วยอรรถด้วยธรรมเหมือนกันมาแล้วนี่ จึงพากันให้ตั้งอกตั้งใจ ให้ต่างคนต่างเสียสละ ต่างคนต่างเห็นแก่ชาติไทยของเรา อย่าไปเห็นชาติใดดียิ่งกว่าชาติไทยของเรา

ลูกของเราที่เกิดมาจะเป็นหญิงเป็นชาย รูปร่างขี้ริ้วขี้เหร่ สวยงามรูปหล่อขนาดไหน ก็คือลูกของเรา รักเสมอกันหมด พ่อแม่รักลูกเป็นอย่างนั้น ไม่ได้ว่าลูกคนนี้ขี้ริ้วขี้เหร่ ปัดออกจากความเป็นลูกเป็นแม่ ไม่เคยมีในพ่อแม่คนใดเลยนะ เป็นยังไงมาก็เลี้ยงขามันไปไม่ได้ก็อุ้มไป สะพายไปอุ้มไปแบกไป คือ ก้อนรักก้อนสงวนหัวใจของพ่อแม่อยู่กับเด็กคนนั้น ไปไหนอุ้มไปแบกไปลากไปเซ็นไป เราดูหมดทุกอย่างนะ ลากไปอะไรจะหวังเอาราค่าราคาอะไรกับมันพ่อแม่ไม่ได้หวัง มีแต่ความเมตตา ความรักความสงวนลูกของตัวเอง ๆ อยู่ในเด็กนั้น เพราะฉะนั้นลูกของคนใดก็ตาม ทุกข์จนหนโลกนี้จะต้องแบกหามกันไปเหมือนกันกับคนมีทั้งหลายนั้นแหละ

ทีนี้เรารักชาติเราก็ดูต้องเป็นอย่างนั้นซิ ชาตินี้เป็นชาติไทยของเราให้ต่างคนต่างรักษา อะไรที่จะมากัดกันทำลายให้ปัดออก ๆ นี่ละถูกต้อง อันใดที่จะดีให้อุ้มให้ชูให้ชำระสะสางให้สะอาดสะอาดขึ้นไปโดยลำดับลำดับ นี่เป็นความถูกต้องในชาติไทยของเรา คราวนี้เป็นคราวที่ชาติไทยของเราจะได้เห็นความรักชาติ ความเสียสละ ความพึงเป็นพึ่งตายซึ่งกันและกัน ในคราวที่จะยกอุ้มชาติไทยของเราขึ้นจากหล่มลึกนี้แหละ ให้จำทุกคนนะ อะไรจะมาขัดข้องมากัดกันทำลายอะไร ก็คือกัดกันชาติไทยของเราทั้งชาติให้ถือว่าเป็นภัยต่อชาติอย่างใหญ่หลวงนะ เราอย่าถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ชาติไทยของเราจนได้เพราะอันตราย ถ้าเราต้านทานอันตรายไม่ได้เราต้องจม เราเป็นเจ้าของสมบัติเราจะยอมจมง่าย ๆ เหรอ ต้องคิดอย่างนั้นซิ เจ้าของทรัพย์ต้องตายเท่านั้นโจรมหาโจรถึงจะเข้าบ้านได้ ถ้าเจ้าของทรัพย์ยังมีอยู่ มีกำปั่นชดกำปั่นเข้าไปอย่างเคยบอกแล้วกำปั่นกับหมัดมันก็อันเดียวกันเข้าใจไหม

นี่เราเคยพูดแล้วให้มันถึงขีดถึงแดน มันมีแต่กำปั่นมีแต่หมัดฟัดมันไปเลย มันหมดแล้วหรือหมัดเรานี้ไปหาเอาหมัดหมามา หมามันมีหลายหมัดฟาดมาช่วยกันเอาขนาดนั้นซิ นี่หมายถึงเป็นนักต่อสู้ไม่ได้เป็นความหยาบโลนอะไร หมายถึงความเป็นนักต่อสู้เด็ดไม่มีถอย เอาจนสุดขีดสุดแดน ให้พากันจำเอานะ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านี้ละ อย่าพูดมากเกินไปเลยนะเหนื่อยแล้ว พอพูดไป ๆ ถ้ามันมีเด็ดบ้างมันจะกระเทือน ถ้าฉัน

จ้งหันเสร็จแล้วนี่ก็ไม่ค่อยรวดเร็วนัก แต่มันก็เริ่มรู้แล้ว ถ้าตอนบ่าย ๆ หรือเย็นไปแล้ว เร็วนะ วันนี้พูดเป็นเครื่องฝากกับพี่น้องทั้งหลายเอาไว้ ให้พากันคิดกันอ่านทุกคน อย่าให้แต่หลวงตาบ่วงศ์เดียวแหละดินตายอยู่ไม่ได้ละ ต่างคนต่างดินด้วยกัน

เมื่อวานนี้ก็ไปบุงคล้าไปดูตึกบ้านพวกเจ้าหน้าที่เขา ๓ ชั้น อู๊ย กว้างยาวแล้วจากนั้นก็ทำท่อน้ำออกจากห้องน้ำห้องส้วมลงน้ันอีก ก็จะทำต่อไปอีกไปดูเมื่อวานนี้ ไปดูตึกเรียบริ้อยแล้วก็ไปดูอันนี้ เสร็จแล้วมานั่งกับเขาไม่กี่นาทีก็ออกมาเลย ตั้งหน้าไปดูตึกนี้ อันนี้เป็นอันว่าเสร็จไปเรียบริ้อย ยังแต่ท่อน้ำที่จะระบายออกถึงส้วมออกเป็นทาง อันนี้ก็ปาเข้าไปเป็นแสน ไม่น้อยนะ ถ้าว่าให้-ให้เรา คือด้วยเหตุผลทั้งนั้น ถ้าไม่ใช่เหตุผลแล้วสตางค์หนึ่งก็ไม่ให้ละ ต้องเหตุผล ๆ ถ้าเหตุผลแล้วถึงไหนถึงกันเลย

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd